

Súd: Okresný súd Nové Mesto nad Váhom
Spisová značka: 2T/111/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3515010327
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 06. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Rastislav Dlugoš, PhD.
ECLI: ECLI:SK:OSNM:2016:3515010327.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Nové Mesto nad Váhom, samosudcom JUDr. Rastislavom Dlugošom, PhD., v trestnej veci vedenej proti obžalovanému A. U., Z.. XX.XX.XXXX V. Q.Í., trestne stíhanému pre prečin podvodu podľa § 221 ods. 1 Trestného zákona, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 30. júna 2016 v Novom Meste nad Váhom takto

rozhodol:

Podľa § 285 písm. a) Trestného poriadku

o b ž a l o v a n ý: A. U., Z.. XX.XX.XXXX V. Q. (Č. J.), K. B. A., E. Č.. XXX, stíhaný na slobode,

trestne stíhaný pre prečin podvodu podľa § 221 ods. 1 Trestného zákona na tom skutkovom základe, že dňa 15.06.2013 v čase okolo 10.00 hod. na salaši v obci Jablonka - osada R. Q. pod zámienkou predaja 23 ks oviec a 14 ks jahniat vylákal od poškodeného F. E. finančnú hotovosť vo výške 2.425,- Eur tým spôsobom, že po tom, ako sa obvinený ako predávajúci a F. E.Ž. ako kupujúci dohodli na kúpnej cene 2.425,- Eur za vyššie uvedené ovce a jahňatá, ktorú kúpnu cenu F. E. obvinenému následne na mieste v hotovosti vyplatil, obvinený F. E. neumožnil naložiť do nákladného vozidla zakúpené ovce a jahňatá, uvedenú hotovosť si ponechal a použil pre vlastnú potrebu, pričom poškodenému F. E. nedal zakúpené ovce a jahňatá a nevrátil mu ani odovzdanú finančnú hotovosť, čím spôsobil poškodenému F. E. škodu vo výške 2.425,- Eur,

sa spod obžaloby Okresnej prokuratúry Nové Mesto nad Váhom, sp. zn. Pv706/13/3304 zo dňa 25.09.2015, doručenej súdu dňa 28.09.2015,

o s l o b o d z u j e,

pretože nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný.

-2-

Podľa § 288 ods. 3 Trestného poriadku poškodený F. E., Z.. XX.XX.XXXX V. F., K. B. Q. K., O. Č.. XXXX/XX, sa s nárokom na náhradu škody odkazuje na občianske súdne konanie.

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Nové Mesto nad Váhom (ďalej len „súd“) vykonal dokazovanie na hlavnom pojednávaní v dňoch 11.03.2016, 09.06.2016 a 30.06.2016 výsluchom obžalovaného A. U., výsluchom poškodeného F. E., V. Q. F. Ž., F. F., F. C., P. Q., Š. O.A., F. B., čítaním listinných dôkazov a zistil nasledovné:

Obžalovaný A. U. vyhlásil na hlavnom pojednávaní, že je nevinný. Zle sa mu počúva, že je obžalovaný a ešte horšie, že z podvodu. Za účelom uvedenia do problematiky poskytol súdu obširnejší príbeh, ktorý začal ešte v lete roku 2012, keď bol strihať ovce na salaši na Novej Lehote, pričom sa zastavil aj na salaši na Starej Lehote, kde mala ovce firma UMC. Na tomto salaši začínal ovčiarť ešte v roku 1976. Firma UMC ho požiadala, aby im prišiel ostrihať ovce. On im ovce ostrihal, za čo mu firma UMC zaplatila priamo na salaši. Neskôr bol požiadany, či by im nepomohol s ovcami, ktoré trpeli na krívačku. Aj tomuto vyhovel a aj za toto mu riadne zaplatili. Všimol si, že firma UMC má aj ovce, ktoré dojili, avšak podľa jeho názoru tieto ovce neboli vhodné na dojenie. Zastavil sa preto v spoločnosti UMC, kde sa stretol s pánom A.. Chcel sa s ním dohodnúť na odbere syrov, ktoré obžalovaný produkoval na svojom salaši. Na tomto prvom stretnutí dostal obžalovaný len tak od šéfa UMC televízor. Neskôr na jeseň roku 2012 pani B., ktorá u neho robila s ovcami, obžalovanému hovorila, že ju vyzvali, aby im na Starú Lehotu išla prezimovať ovce, lebo nemá kto. Keďže obžalovaný vedel, že ovce chová firma UMC v nevhodných podmienkach, navrhol šéfovi UMC, že on im ovce na zimu zoberie do svojej maštale na Myjave, ktorej polovicu mal prázdnu a že sa o tieto ovce za určitú odmenu bude cez zimu starať. Obžalovaný si pripravil podklady pre uzavretie zmluvy a išiel za A.. K uzavretiu písomnej zmluvy však nedošlo. Napriek tomu dňa 02.12.2012 obžalovaný ovce previezol zo Starej Lehoty na Myjavu. Ovce boli v zúboženom stave, neboli odčervené. Pred Vianocami roku 2012 išiel obžalovaný za A. pre zálohu, lebo nemal peniaze na krmivo a lieky pre ovce. A. ho odbil, že peniaze mu dá druhý raz. Od 02.12.2012 do 10.01.2013 krmil svojim krmivom aj ovce spoločnosti UMC. Dňa 10.01.2013 až na ďalšiu výzvu mu doviezli nejaké krmivo aj slamu. Všetko, čo a kedy mu vozili, mal zaznamenané. V priebehu januára 2013 sa znovu vybral za X. A., aby podpísali zmluvu o ustajnení oviec. Zase ho odbili s tým, že inokedy, lebo tam nie je prítomná právnička a že neskôr mu zmluvu prinesie pán E.. Niektoré ovce sa okotili, prišla jar. Okolo 20. apríla 2013 si zástupcovia spoločnosti UMC prišli pre ovce a aj narodené jahňatá. Pani B. ho upozorňovala na to, že si mal pýtať peniaze vopred za starostlivosť o ovce. On bol však toho názoru, že firme UMC môže dôverovať. Pán E. a ďalší zo spoločnosti UMC prišli s kamiónom po ovce. Potom, ako si ovce prevzali, znovu chodil za pánom A., aby mu uhradili náklady za prezimovanie oviec vo výške 3.464,- Eur. A. ho potom začal odbíjať tým, že žiadna písomná zmluva nebola uzavretá, že oni už svoje ovce majú u seba

2T/111/2015-184
IČS: 3515010327

a nič mu neuhradia. Ostatný raz, ako sa pokúšal dostať k svojim peniazom, ktoré vynaložil na ovce A., ho zo spoločnosti UMC dali vyviešť ochrankou.

Keďže na zabezpečenie starostlivosti o ovce, vrátane oviec A., vynaložil všetky svoje prostriedky a niečo si aj požičal, za účelom získania peňažných prostriedkov na splatenie týchto dlhov sa rozhodol predáť niektoré svoje vlastné ovce. Podal preto inzerát, že predá ovce. Mal záujem predáť aspoň polovicu svojich oviec. Na inzerát sa mu ozval pán E., že oni by si od neho kúpili nejaké ovce, ktoré si pôjdu sami vybrať. Krátko na to sa jedno sobotné ráno objavil pred jeho salašom kamión s tým, že došli nakladať ovce. Keďže tam ešte nikto nebol, poslal kamión preč. Neskôr sa na miesto dostavil pán E. a vyčítal mu, že nemal kamión posielat' preč, aj keby tam mal čakať na nakladanie oviec pol dňa. Spoločne vybrali ovce, ktoré sa im páčili, aj nejaké jahňatá. Oviec bolo 23 ks a jahniat 14 ks. Pri ovciach chcel obžalovaný za kus pôvodne 80,- Eur, avšak na naliehanie pána E. spustil cenu na 75,- Eur za ovcu. Cenu za jahňatá dohodli na sumu 50,- Eur za kus. Keď malo dôjsť k plateniu, E. obžalovanému sľúbil, že všetko potom vyplatí. Potom ako boli vybrané ovce odčlenené od stáda, muži, ktorí prišli spolu s E., ako aj pani B., ktorá u obžalovaného pracovala ako brigádnička, začali hnať ovce asi 700 metrov ďalej na miesto, kde sa mali nakladať na kamión. Aby bolo možné ovce ľahšie nakladať do kamióna, obžalovaný rozobral ohradu, ktorú mal pri maštali, naložil na traktor a smeroval s tým ku kamiónu. Medzitým pán E. odišiel asi na hodinu preč. Keď sa zase vrátil, všetkých začal naháňať, aby sa s nakladaním oviec ponáhľali. Obžalovaný namietal, že to nejde urýchliť, nakoľko predaj oviec inému chovateľovi je treba vybaviť aj papierovo, nahlásiť zmenu veterinárnej správe do Nového Mesta nad Váhom a tiež v Centrálnnej evidencii hospodárskych zvierat v Žiline. E. mu odpovedal, že potrebné papiere sa vybavujú inokedy. Obžalovaný stretnutie s E. v uvedený deň využil aj na to, aby mu pripomenul svoju staršiu pohľadávku voči spoločnosti pána A. za starostlivosť o ich ovce počas predchádzajúcej zimy. E. mu odpovedal, že čím skôr na to obžalovaný zabudne, tým menej ho to bude bolieť. Pritom obžalovanému pripomenul, že sa ponáhľá, nakoľko má ešte nejaké povinnosti a že všetko okolo kupovaných oviec sa vybaví nasledujúci pondelok. Obžalovaný sadol do traktora s tým, že zavezie hore ku kamiónu ohradníky. Cestou ku kamiónu mu to nedalo, začal nad všetkým premýšľať. E. mu nič nepodpísal, neuzavreli žiadnu písomnú zmluvu na kúpu

oviec a jahniat, nemal od E. podpísané ani odovzdanie a prevzatie oviec a jahniat, pričom stále mu E. nevyplatil ani peniaze za kupované zvieratá. Uvedomil si, že nebude mať žiadny doklad o tom, že E. od neho prevzal ovce. Tak sa vrátil s traktorom späť, z tašky vytiahol papier a rukou pri stolíku vypísal faktúru na 3.464,- Eur, že keď mu uhradia dlžobu za prezimovanie oviec, potom si môžu k nemu prísť kúpiť ovce. S ručne vypísanou faktúrou nasadol na traktor, prišiel k autu, kde zistil, že na kamióne už ovce boli prevažne nahnané. Ručne vypísanú faktúru obžalovaný strčil E. do ruky a vysvetlil mu, že až keď mu nahradia náklady vynaložené na prezimovanie ich oviec, potom si môže prísť pre ovce. Oznamil E., že on si ovce berie naspäť, lebo nemá žiadny doklad o tom, že mu odovzdal ovce. Po predchádzajúcej skúsenosti bol obžalovaný toho názoru, že E. by na ďalší deň mohol poprieť, že od obžalovaného ovce prevzal. Ovce vyhnal z kamióna dole a dohnal ich naspäť k pôvodnému stádu. Pred obedom toho istého dňa, keď obžalovaný práve došiel kravy, E. za ním prišiel aj s dvomi policajtmi, pred ktorými obžalovaného vyzýval, aby mu vrátil peniaze, ktoré mu v ten deň mal dať za ovce a jahňatá. Obžalovaný E. v prítomnosti policajtov povedal, že od neho žiadne peniaze neobdržal. Prítomným policajtom ukazoval, aké mal náklady za prezimovanie

-4-

oviec A.. Policajti si ho vypočuli a išli preč. Neskôr bol predvolaný na políciu v Myjave, kde zase žiadali od neho peniaze, kde sa snažil vysvetliť, že žiadne peniaze nedostal a preto ovce odmietol E. odovzdať. V dôsledku prežitých udalostí bol obžalovaný nútený ukončiť živnosť a odišiel do predčasného dôchodku. Ovce sa mu neskôr podarilo prediť, aby mohol splatiť svoje dlhy.

Z odpovedí obžalovaného na doplňujúce otázky vyplynulo, že faktúru, ktorú narýchlo vypísal na farme, do účtovníctva nezahrnul, lebo žiadne peniaze nedostal, ani cent. Na otázku, prečo uvedená ručne vypísaná faktúra neobsahuje dátum dodania a dátum splatnosti, neodpovedal. Obžalovaný si celý priebeh rána a dopoludnia na svojej farme vysvetľuje tak, že keď sa raz dal ľahko oklamať, tak ho chceli oklamať znovu. Ovce chceli od neho určite zadarmo. E. si nechcel ani prevziať príjemku, že ovce prevzal. Obžalovaný spoločnosť V. A. na úhradu pohľadávky nevyzýval oficiálne, keďže po rozhovore s ochrankárom, ktorý ho predtým vyvedol z budovy, to ani nepovažoval za efektívne. Ochrankár obžalovanému oznámil, že E.Ž. je iba vykonávateľom vôle A., jeho bielym koňom. Zmieril sa s tým, že peniaze od A. nedostane, čo mu potvrdil aj E. pri rozhovore na salaši, že aby na to všetko čo najskôr zabudol. K E. nemal obžalovaný predtým žiadny nepriateľský vzťah až do dňa, kedy malo dôjsť ku kúpe oviec. V uvedený deň na obžalovaného začal E. zvyšovať hlas, keď spočiatku kamión poslal preč. Obžalovaný dohodu medzi ním a E. v inkriminovaný deň vnímal tak, že kým mu za ovce a jahňatá nezaplatia, nebudú sa nakladať. E. ľudia však začali nakladať aj tak, zatiaľ čo E. na istý čas odišiel. S E. prišlo niekoľko ľudí, medzi nimi aj bača, ktorý skúšal dojivosť oviec a podľa toho si ich vyberal. Ovce boli nakladané bez súhlasu obžalovaného a keďže neboli zaplatené, vzal si ovce späť. Obžalovaný bol aj dohodnutý s okresným veterinárom, že príde odobrieť predaj oviec, nakoniec mu však ani nevolal, lebo k predaju oviec nedošlo. Po tejto skúsenosti už v spoločnosti A. nebol. Bolo by to podľa neho bezvýsledné, keď mu raz predtým A. povedal, že ak nemá zmluvu, nič mu nezaplatia. V uvedený deň (15.06.2013) obžalovaný ani od E., ani od žiadneho z jeho ľudí žiadne peniaze nedostal.

Z výpovede svedka a poškodeného F. E. na hlavnom pojednávaní vyplynulo, že s konateľom V. A. bol dohodnutý, že v sobotu 15.06.2013 pôjde od obžalovaného kúpiť nejaké ovce. V piatok deň predtým si vybral hotovosť 2.425,- Eur. Dohodli si dopredu počet kusov oviec a jahniat, ktoré mali záujem kupovať, a to 23 kusov oviec a 14 kusov jahniat. Dohodli sa na sume 75,- Eur za ovcu a 50,- Eur za jahňa. Dňa 15.06.2013 prišli k obžalovanému, kde si za asistencie svojho baču vybrali ovce a jahňatá. Kúpnu cenu poškodený vyplatil obžalovanému v hotovosti na mieste. Pri preberaní peňazí bol pri nich kúsok opodiaľ F. Ž., ktorý to videl. Poškodený od obžalovaného pýtal, aby mu k tomu dal nejakú faktúru. Na to mu obžalovaný hovoril, že je sobota, že nemá žiadnu faktúru a že si pre ňu má poškodený prísť v pondelok, kedy ju bude mať nachystanú. Následne ovce, ktoré boli vybrané, za pomoci baču a pomocníčky obžalovaného odohnali k ceste, kde stál pripravený kamión. Keď sa do kamiónu podarilo naložiť asi polovicu oviec, prišiel obžalovaný, ktorý naložené ovce vyhnal z kamióna von s tým, že poškodenému žiadne ovce nedá. Poškodený od obžalovaného preto pýtal naspäť peniaze za ovce. Tento mu odpovedal, že mu žiadne peniaze nedá, že už ani žiadne nemá, lebo ich má schované, alebo ich niekde niekomu dal. Poškodený hneď zavolať políciu, ktorá po príchode začala všetko prešetrovať. Išli za obžalovaným, ktorý práve v tom čase začal dojiť svoje kravy. Pred policajtmi sa opýtal obžalovaného, či mu tento dal peniaze, na čo obžalovaný opakovane

2T/111/2015-185

potvrdil, že mu poškodený peniaze dal. Poškodený, ktorému bola spôsobená škoda, potrebuje peniaze vrátiť konateľovi spoločnosti Sky Group, nakoľko mu nabiehajú úroky. Zatiaľ tieto peniaze konateľovi nevrátil. Poškodený nepracuje pre spoločnosť UMC, ani sa obžalovanému vo vzájomnej komunikácii takto nikdy nepredstavoval. Na salaš išiel so Ž.Á. a bačom O., ktorí sú tiež zamestnancami Sky Group. Pri nakladaní tam bol aj šofér F.. Obžalovaný nenaloženie oviec a súčasné nevrátenie peňazí zdôvodnil nejakou staršou pohľadávkou za prezimovanie oviec, ohľadne čoho obžalovaný poškodenému aj strčil do ruky nejaký paragon. Z odpovedí svedka na doplňujúce otázky vyplynulo, že o kúpe oviec rozhodol konateľ Sky Group V. A.. Ovce sa mali kupovať pre spoločnosť A.. Poškodený je vedúcim prevádzky v spoločnosti Sky Group. Zodpovedá aj za zverené prostriedky. Po vyplatení hotovosti obžalovanému sa začali ovce presúvať k autu. Bola to spoločná dohoda medzi obžalovaným a poškodeným. Po incidente v priebehu trestného konania poškodený kontaktoval obžalovaného, ktorý mu však uviedol, že peniaze od poškodeného neprevzal.

Z výpovede svedka F. Ž. na hlavnom pojednávaní vyplynulo, že keď dňa 15.06.2013 prišli k pánovi U. H., F. E. T. B. Š. O., prišli si pre ovce, ktorých počet bol dohodnutý dopredu. Na začiatku vznikol problém s tým, že pán U. im prihodil ovce, ktoré v stáde nemali byť. Museli ich trochu poprehadzovať, aby im sedel dohodnutý počet. Vybrané ovce následne hnala pastierka obžalovaného a O. k autu, do ktorého sa mali nakladať. Svedok Q. E. sedeli pri stolíku, ktorý tam mal pán U., kde sa obžalovanému vyplatila hotovosť dohodnutá za nákup oviec. Hotovosť vyplácal E., svedok bol od neho asi do 2-3 metrov. Trvalo dlhšie, kým si pán U. hotovosť prepočítal. Svedok už nevie, aká presná hotovosť bola U. vyplatená. E. si hotovosť predtým vybral vo firme. Po vyplatení peňazí odišli svedok aj E. za ostatnými, aby im pomohli s nakladaním oviec. Asi po 15 minútach, keď zhruba polovica oviec už bola naložená, prišiel pán U. ku kamiónu, vošiel do neho, všetky ovce vyhnal s tým, že firma mu dlhuje ešte nejaké peniaze. Spomenul firmu UMC. Svedok je zamestnancom spoločnosti Sky Group. Obžalovaný tam mával s nejakým zošitom, tvrdiac, že mu dlhujú za starostlivosť o ich ovce. Po vyhnaní oviec z kamiónu šofér oznámil, že nebude ďalej čakať a odišiel s kamiónom preč. E. zavolať políciu, po jej príchode išli za obžalovaným, ktorý aj za prítomnosti policajtov potvrdil, že peniaze prevzal a že už ich nemá. Policajti niečo spísali, potom svedok išiel na políciu na Myjavu. Svedok to už neskôr ďalej neriešil. Svedok v tom čase pracoval pre firmu SkyGroup, mal na starosti kone a hospodárske zvieratá.

Obžalovaný v rámci vyjadrenia označil výpoveď svedka za krivú.

Z výpovede svedka F. F. na hlavnom pojednávaní vyplynulo, že na podrobnosti skutku si už nespomína. Iba na to, že sa jednalo o predaj oviec. Vzhľadom k tomu bola na hlavnom pojednávaní prečítaná zápisnica o jeho výpovedi z prípravného konania (č.l. 62-64 spisu), v ktorej uviedol: „... dňa 15.06.2013 v dopoludňajších hodinách sme ako hliadka OO PZ Myjava prijali oznámenie od F. E. zo Starej Turej. Po tomto obdržaní sme sa spolu s kolegom F. C. presunuli na farmu pána U. nachádzajúcu sa pred vstupom na Myjavu po ľavej strane pri hlavnej ceste v smere od Starej Turej, kde sme sa stretli s oznamovateľom, ktorý nám uviedol, že zaplatil pánovi U., ktorý je chovateľom oviec, za ovce, avšak tento mu ich odmietol vydať a takisto mu nechcel vrátiť hotovosť, ktorú mu za ne dal. Následne sme sa ako hliadka rozhodli ísť za pánom

-6-

U. na farmu, aby sme zistili, čo sa presne stalo a aby nám takisto podal vysvetlenie k tomu, čo nám uviedol pán E.. Presne si už nespomínam, čo bolo predmetom nášho rozhovoru s pánom U. a pánom E.Ž., nakoľko tento prebehol s výrazným časovým odstupom od tohto výsluchu a z dôvodu vykonávania mnohých podobných preverení oznámení ako príslušník PZ si nemôžem pamätať obsah rozhovorov každého jedného takéhoto oznámenia. Ďalej si spomínam, že nakoľko pán E.Ý. a pán U. sa na mieste nedohodli, rozhodol sa pán E. podať na našom OO PZ Myjava trestné oznámenia vo veci prečinu podvodu, pričom toto bolo s ním hneď po príchode na OO PZ Myjava spísané.“

Aj z výpovede svedka F. C. na hlavnom pojednávaní vyplynulo, že na podrobnosti skutku si už nespomína. Vzhľadom k tomu bola na hlavnom pojednávaní prečítaná zápisnica o jeho výpovedi z prípravného konania (č.l. 68-70 spisu), v ktorej uviedol: „... Ku dňu 15.06.2013 uvádzam, že som toho dňa vykonával hliadkovú a obchádzkovú službu spolu s kolegom F. F.. Niekedy v doobedňajších hodinách,

presne si už nespomínam, nám bolo oznámené, že máme ísť preveriť oznámenie pána F. E. zo Starej Turej, ktorý chcel zakúpiť ovce z farmy X. U.. S oznamovateľom sme sa stretli pri hlavnej ceste na odbočke k farme pána U., kde nám uviedol, že od pána U. chcel zakúpiť ovce, pričom mu za ne vyplatil vopred peniaze, avšak v akej výške, si už nespomínam. Pán U. nám uviedol, že firma, ktorej názov si už nespomínam, ale pre ktorú prišiel kúpiť ovce pán E., mu je dlžná finančnú hotovosť za ustajnenie oviec z predchádzajúceho obdobia a teda peniaze, ktorú mu pán E. vyplatil, berie ako splátku za predošlé ustajnenie. Keďže sa na mieste pán E. s pánom U. nevedeli dohodnúť na ďalšom postupe, rozhodol sa pán E. podať na našom OO PZ Myjava trestné oznámenie.“

Z výpovede svedka P. Q. na hlavnom pojednávaní vyplynulo, že dňa 15.06.2013 bol na farme obžalovaného prítomný ako šofér nákladného vozidla, ktoré malo odviezť ovce kupované od obžalovaného. Ovce sa naložili do auta, potom sa čakalo. Ovce sa neskôr vyhnali z auta. Podľa názoru svedka sa ovce vyhnali z auta asi preto, že neboli vyplatené. Či došlo k odovzdaniu peňazí medzi kupujúcim a predávajúcim, svedok nevie. Svedok na otázku obžalovaného potvrdil, že k obžalovanému v zime 2012 prevážal nejaké ovce na prezimovanie, ktoré neskôr na jar roku 2013 prevážal od obžalovaného späť.

Z výpovede svedka Š. O. na hlavnom pojednávaní vyplynulo, že dňa 15.06.2013 prišiel na farmu obžalovaného ako bača pracujúci pre spoločnosť V. A.. Bol vyslaný vybrať ovce, ktoré sa mali kúpiť od obžalovaného. Ovce bol vyberať na dvakrát predtým, ako pre ne v uvedený deň prišli s kamiónom. Po vytriedení oviec F. E. zaplatil obžalovanému za ovce a svedok spolu s ďalšími začali ovce hnať ku kamiónu. Keď už nejaké ovce boli v kamióne, prišiel tam obžalovaný, ktorý zohnal ovce z kamióna dole. Zostali prekvapení z toho, čo sa stalo. F. E. tiež. Chcel, aby mu obžalovaný vrátil peniaze, keď už im nechce dať ovce, avšak obžalovaný tvrdil niečo o tom, že má s pánom A. ešte nejaké nevyriešené veci, resp. nevyrovnané účty, za zimovanie oviec a pod., o ktorých však svedok nič nevedel. Zavolali preto policajtov. Policajti došli, vypočuli zúčastnených, ktorí boli vypočutí aj na policajnej stanici. Podľa svedka F. E. bol poškodený, nakoľko mu neboli vrátené peniaze, ktoré mal na nákup oviec. Z odpovedí svedka na doplňujúce otázky vyplynulo, že ovce určené na kúpu bol vyberať ešte predtým, ako po ne dňa 15.06.2013 prišli, lebo A. chcel pôvodne kupovať od obžalovaného všetky ovce, s čím však svedok ako bača nesúhlasil, keďže nie všetky sa mu pozdávali. Svedok vyplácanie peňazí obžalovanému priamo nevidel, ale videl peniaze

2T/111/2015-186

IČS: 3515010327

predtým v rukách E., ešte keď boli v aute. Bolo to asi 2.400,- Eur. Tieto peniaze si F. E. bral so sebou, keď išiel jednať s obžalovaným. O tom, že je to zaplatené a že môžu ovce nakladať, im priamo na mieste pred začiatkom nakládky oviec hovoril E.. Svedok videl obžalovaného prvý raz vtedy, keď bol u neho vyberať ovce. V deň, kedy sa stal incident, nehovoril obžalovaný nič o tom, že by mu E. nedal peniaze. Z obsahu ich konverzácie po vyhnaní oviec z kamióna vyplývalo, že si obžalovaný peniaze nechal ako kompenzáciu za predchádzajúce prezimovanie oviec.

K výpovedi svedka sa vyjadril obžalovaný, ktorý uviedol, že vie, že iniciátorom nakladania presunutých oviec do kamióna bol pán Ž..

Z výpovede svedkyne F. B. na hlavnom pojednávaní vyplynulo, že je známu obžalovaného. Chová ovce. Vzájomne si s obžalovaným pomáhajú pri starostlivosti o ovce. Dňa 15.06.2013 došli záujemcovia o ovce na troch autách. Potom, ako prišli, sadli si s ich bačom do „dojárne.“ Ona tam postupne hnala ovce obžalovaného, ktoré si kupujúci vybrali podľa doživosti. Vybrali si aj nejaké jahňatá. Vybrané ovce a jahňatá sa dali do jednej ohrady. Tie, čo mali zostať obžalovanému, boli v druhej ohrade. Mladý mu, ktorý to viedol a organizoval, povedal, aby počkali, že on si ide do bankomatu vybrať peniaze. Ona s ďalšími medzitým začali hnať vybrané ovce smerom hore, kde sa mali nakladať. Spolu s ňou išiel bača a šofér z kamiónu. Ostatní si posadali do áut a odišli odtiaľ preč. Kým sa záujemca o ovce vrátil s peniazmi, trvalo to dlhší čas. Svedkyňa zaznamenala, že aj ich bača sa rozčuľoval, že pri takýchto záležitostiach treba mať peniaze už pri sebe a nie ich chodiť vyťahovať z bankomatu. Ešte aj šofér kamióna bol nervózny, keďže sa tiež ponáhľal. Keď sa vrátili, jedno auto zostalo hore, druhé, v ktorom sedel kupujúci, išlo dole za obžalovaným. Predtým ešte kupujúci povedal ostatným, že ovce sa môžu hnať do auta, lebo že on to ide dole zaplatiť gazdovi, pričom bolo vidno, že sa kupujúci veľmi ponáhľal. Vtedy koníčkár povedal, že sa ovce môžu nakladať. Šofér otvoril kamión a ovce začali hnať dovnútra. Potom, ako bola časť oviec v

aute, došiel gazda, ktorý povedal, že ovce idú von, lebo že on sa nenechá druhý raz okradnúť. Ovce sa vyhnali z auta. Obžalovaný jej povedal, aby ovce zobrala spolu s jeho ostatnými sa pásť. Neskôr, ešte v ten istý deň, jej obžalovaný povedal, že preto ovce vyhnal z auta von, lebo sa nechcel nechať znovu okradnúť o ďalšie peniaze. Hoci jej priamo nepovedal, že peniaze od kupujúceho neprevzal, pochopila to tak, že dňa 15.06.2013 nedostal za ovce zaplatené žiadne peniaze. Je presvedčená o tom, že ak by aspoň nejaké peniaze obžalovaný mal k dispozícii, investoval by ich do liekov pre ovce, ktoré v tom čase trpeli rôznymi chorobami. V období po 15.06.2013 však u obžalovaného nezaznamenala žiadne nákupy liekov alebo krmiva, ktoré by svedčili o tom, že obžalovaný disponuje väčšou sumou peňazí. Obžalovaného ako chovateľa oviec pozná natoľko, že vie, že ak by obžalovaný na to mal, hneď v ten deň by do svojho stáda zainvestoval, aby ovce zbavil chorôb, ktorými trpeli a nečakali by na lieky mesiac. Z uvedeného usudzuje, že obžalovaný od kupujúceho neprevzal žiadne peniaze. Svedkyňa nevie jednoznačne potvrdiť alebo vyvrátiť, či k transakcii došlo. Vie však, že spolu s ňou to nemôže potvrdiť ani vyvrátiť nikto z prítomných, ktorí dňa 15.06.2013 boli na statku obžalovaného, keďže v čase, kedy poškodený mal ísť vyplatiť ovce, išiel za obžalovaným sám a ostatní pomáhali naháňať ovce do kamióna.

V rámci vyjadrenia k výpovedi svedkyne obžalovaný doplnil, že v čase, keď sa už nakladali ovce a on ešte rozoberal ohradníky dole, prišiel tam za ním znovu F. E. s tým, že chcel zjednávať zľavu z ceny. Vtedy sa dohodli na tom, že mu obžalovaný ovce

-8-

predá lacnejšie. Obžalovaný si to s odstupom čas vysvetľuje tak, že ho vtedy zrejme E. chcel zdržať, kým by sa ovce bez zaplatenia naložili do auta.

Súd na hlavnom pojednávaní vykonal ďalšie dôkazy v rozsahu a spôsobom ako vyplýva zo zápisníc o hlavnom pojednávaní.

Podľa § 285 Trestného poriadku súd oslobodí obžalovaného spod obžaloby, ak

- a) nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný,
- b) skutok nie je trestným činom,
- c) nebolo dokázané, že skutok spáchal obžalovaný,
- d) obžalovaný nie je pre nepričetnosť trestne zodpovedný,
- e) obvinený mladistvý, ktorý v čase činu neprekročil pätnásť rok veku, nedosiahol takú úroveň rozumovej a mravnej vyspelosti, aby mohol rozpoznať jeho protiprávnosť alebo ovládať svoje konanie,
- f) trestnosť činu zanikla, alebo
- g) prokurátor na hlavnom pojednávaní ustúpil od obžaloby podľa § 239 ods. 2.

Oslobodenie obžalovaného spod obžaloby podľa § 285 písm. a) Trestného poriadku sa uplatní vtedy, ak na základe výsledkov dokazovania, ktoré bolo vykonané na hlavnom pojednávaní, súd nemôže urobiť jednoznačný záver, že sa vôbec stal skutok, ktorý je uvedený v obžalobe. Oslobodenie obžalovaného podľa § 285 písm. b) Trestného poriadku sa uplatní, ak sa skutkový dej uvedený v obžalobe síce stal, avšak nenapĺňa znaky skutkovej podstaty trestného činu alebo nie je trestným činom v dôsledku existencie okolností vylučujúcich protiprávnosť činu. Nenaplnenie znakov skutkovej podstaty trestného činu môže spočívať v tom, že chýbajú objektívne alebo subjektívne znaky, alebo že išlo o omyl, nutnú obranu, krajnú núdzu a pod.

V zmysle príslušných ustanovení Trestného poriadku súd vykonal dokazovanie v rozsahu nevyhnutnom na zákonné rozhodnutie, procesným stranám vytvoril priestor, aby v rámci na hlavnom pojednávaní vykonávaného dokazovania mohli s rovnakou starostlivosťou objasňovať okolnosti svedčiace proti obvinenému, ako aj okolnosti svedčiace v jeho prospech, vykonané dôkazy vyhodnotil podľa svojho vnútorného presvedčenia, a to každý dôkaz a okolnosť súdeného prípadu jednotlivo a všetky v ich súhrne a vo vzájomnej súvislosti a dospel k záveru, že obžalovaného je potrebné spod obžaloby oslobodiť. Obžalovaného síce zo spáchania činu usvedčuje výpoveď poškodeného F.Á. E., ktorý tvrdí, že peniaze v sume 2.425,- Eur obžalovanému dňa 15.06.2013 odovzdal, svedka F. Ž., ktorý tvrdí, že uvedenú transakciu vlastnými očami sledoval, svedka Š. O.Á., ktorý tvrdí, že poškodený dňa 15.06.2013 uvedenou sumou disponoval a svedka F. C., ktorý ako policajt mal dňa 15.06.2013 od obžalovaného počuť priznanie, že nejaké peniaze obžalovaný od poškodeného prevzal, avšak rozumnú pochybnosť

do obsahu výpovedí týchto svedkov vnáša verzia prezentovaná obžalovaným, ktorá je komplementárne podporená obsahom výpovede svedkyne F. B.. Genéza životného príbehu obžalovaného, od okamihu, kedy sa jeho cesty chovateľa oviec prešli s plánmi podnikateľa V. A., počnúc rokom 2012 a končiac letom 2013, kedy sa mal dopustiť žalovaného skutku, prezentovaná obžalovaným spontánne, bez zaváhania, s pomernými podrobnosťami, ktorými v pamäťových stopách disponujú najmä jedinci, ktorí takto prežitú životnú skúsenosť vnímajú ako obzvlášť citlivú a rany jatriacu skrivodlivosť (viď zvukový záznam z hlavného pojednávania), neumožňuje súdu zmietať zo stola obsah výpovede obžalovaného ako iba
2T/111/2015-187
IČS: 3515010327

prírodnú procesnú obranu nemajúcu základ v objektívnej realite. Tvrdenia obžalovaného v hlavných bodoch jeho prezentácie dopĺňa výpoveď svedkyne F. B.. Aj po vyhodnotení spontánnosti jej výpovede (viď tiež zvukový záznam z hlavného pojednávania) nie je dôvod predkladať, že by táto svedkyňa bola obžalovaným nahovorená na krivú výpoveď, prípadne v jeho prospech nepravdivo vypovedala len z dôvodu, že sa spoločne venujú chovu oviec. Rovnako tak by to bolo možné predpokladať aj o druhej skupine svedeckých výpovedí, napr. z dôvodu výkonu práce pre toho istého zamestnávateľa, stojaceho v pozadí plánovanej kúpy oviec a jahniat dňa 15.06.2013. Súd tu má k dispozícii obsahovo dve protichodné skupiny dôkazov, pričom zo všetkých vykonaných dôkazov nie je podľa názoru súdu možné bez rozumných pochybností jednoznačne ustáliť, že skutočne sa stal skutok tak, ako je opísaný v obžalobe. Preto v dôkaznej situácii, keď sa vina obžalovaného javí súdu po vykonanom dokazovaní rovnako pravdepodobná, ako sa javí jeho nevina, pri pretrvávajúcej existencii zásadných pochybností o relevantných skutkových záveroch o priebehu skutku zo dňa 15.06.2013, súd obžalovaného podľa § 285 písm. a) Trestného poriadku spod obžaloby oslobodil.

Vychádzajúc z výroku súdu o oslobodení obžalovaného spod obžaloby odkázal súd poškodeného podľa § 288 ods. 3 Trestného poriadku s jeho nárokom na náhradu škody na občianske súdne konanie. V rámci trestného konania vystupoval ako poškodená strana F. E.. Z vykonaného dokazovania dospel súd k záveru, že tejto osobe z hľadiska hmotného práva nie je možné priznať postavenie poškodeného, t.j. ani v prípade výroku o vine by mu nebolo možné priznať ním uplatnený nárok na náhradu škody, keďže F. E. bol iba sprostredkovateľom obchodu s ovcami, ku ktorým vlastnícke právo mala nadobudnúť spoločnosť Sky Group Slovakia, s.r.o., Nálepková č. 7122/28, Piešťany, IČO: 35 940 476, pre ktorú spoločnosť F. E. v uvedenom čase pracoval. Na uvedenej konštatácii nemôže nič zmeniť ani to, ak by F. E. bol považovaný za osobu, ktorá mala hmotnú zodpovednosť za finančné prostriedky zverené jeho zamestnávateľom, keďže tu aktom zverenia peňažných prostriedkov nedochádza (ani ex lege ani ex contractu) k žiadnej sukcesii do práv obchodnej spoločnosti, pre ktorú sa ovce mali kupovať.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho oznámenia. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlási v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku. Odvolanie sa podáva na Okresnom súde Nové Mesto nad Váhom. O odvolaní rozhoduje Krajský súd v Trenčíne.